

Jak ten czas leci! Tak niedawno ze wzruszeniem wysłuchaliśmy GAUDEAMUS rozpoczynając w październiku nowy rok akademicki 2012/2013.

Zdawałoby się dopiero wczoraj żegnaliśmy stary rok na sylwestrowej zabawie, jeszcze w sercach pozostało ciepło walentynkowego wieczoru,

nostalgiczne wspomnienie Dnia Kobiet - a tu już czerwiec i pożegnania nadchodzi czas! Oczywiście pożegnania tylko na czas wakacji, bo przecież w październiku znowu się spotkamy!

Jaki był ten rok? I piękny i trudny. Przyniósł chwile radości i krople gorzkości. Większe i mniejsze zwycięstwa, ale też mniejsze i większe porażki. Tak jak w życiu musi być miejsce i na zwycięstwa i na klęski bo wszystko nas czegoś uczy.

Był to ciekawy i pracowity rok. Jesteśmy dumni z naszych osiągnięć. Dumni z tego, że tworzymy zespół umiejący współpracować, zmobilizować się gdy trzeba pokonać przeszkodę.

Udało nam się zrealizować świetne, wysoko ocenione projekty. Uniwersytet Trzeciego Wieku w Szprotawie jest widoczną i liczącą się organizacją na mapie kulturalnej naszego miasta.

Staramy się wypracować takie formy działania aby każdy znalazł dla siebie coś ciekawego, aby Uniwersytet był miejscem dla każdego przyjaznym. A nie jest to przecież łatwe bo każdy z nas jest inny ? mamy różne zainteresowania i różne potrzeby. Najważniejsze jednak jest to, że staramy się razem pracować, uczyć, odpoczywać i to sprawia nam radość.

Dlatego miniony rok będziemy wspominać jako czas wspólnej pracy nad realizacją projektów, wspaniałej wycieczki do Warszawy, ogólnopolskiego marszu z kijkami, któremu nie przeszkodził nawet rzęsiasty deszcz, coraz piękniejszych występów chóru akademickiego, a wreszcie spotkania kończącego ten rok.

Chyba niewiele jest w życiu chwil piękniejszych niż te, kiedy można usiąść wśród przyjaciół przy wspólnym stole, gdy dzień jest słoneczny, las szumi, brzęczą pszczoły, pachnie pieczony dzik i wydaje się jakby cały świat uśmiechał się do nas.

Spotkaliśmy się w zaprzyjaźnionej leśniczówce. Były dyplomy, podziękowania, życzenia a nawet beczułka piwa od Burmistrza. Chór zaśpiewał piękniej niż w najlepszej operze nasze ulubione utwory a nieznana Iza snuła cicho plany czego jeszcze nauczy w przyszłym roku. Dziękujemy Ci Izuniu za radość i siłę, którą nam dajesz.

Kochani ? spotkamy się już w październiku. Będziemy mieli nowy zapach i nowe pomysły. Naprawimy to co nie zawsze nam się udawało, zapomnimy o tym co było złe, podejmimy nowe wyzwania.

Tyle przed nami! Jeden z filozofów (niestety zapomniałam który) powiedział : ?człowiek olbrzymieje gdy stawia sobie coraz większe cele?. Naszym celem jest to, aby każdy ze słuchaczy UTW czas kiedy jesteśmy razem wspominał jako dobry i piękny okres swego życia.

Tego Wam wszystkim i sobie życzę.

Elżbieta Plucińska - tekst

Maria Licimińska - zdjęcia